

Intervju sa članom Mreže anarhosindikalista i anarhosindikalistkinja, Eugenom Babićem, koji je izašao u subotnjem prilogu Glasa Istre - ZOOM.

Što je po Vama socijalna pravda, ili kako doživljavate taj pojam?

- Pravda je nešto što čak i djeca shvaćaju u svojim igrama, potreba za ravnopravnošću na svim razinama. To nije potreba da budemo jednaki, odnosno istovjetni, već potreba da svima omogućimo ravnopravne uvjete razvoja, na materijalnoj osnovi: „posla i kruha za sve“ i po pitanju edukacije i razvijanja osobnih afiniteta.

Je li Hrvatska uopće zemlja u kojoj postoji socijalna pravda, iako se u Ustavu u članku 1 naziva i socijalnom državom?

- Postoji u onoj mjeri u kojoj se sami i izborimo, ono što smo pokazali kao studenti za vrijeme blokada, ono što trenutno pokazuju seljaci i radnici. Socijalna pravda je pojam koji se tako često siluje, pogotovo kad dolazi iz usta vladajućih što tako neuvjerljivo zvuči. Nikakav Ustav, čak ni onaj najdemokratskiji i najliberalniji neće omogućiti socijalnu pravdu u klasno podijeljenom društvu, što je svaka država u svojoj biti.

Što je, po Vašem mišljenju, uzrokovalo da u našoj zemlji ne postoje čak ni samo natruhe socijalizma i pravednosti?

- Smatram da je državni kapitalizam za vrijeme Jugoslavije razvio poslušnost i strah od kritike prema vladajućem sloju, što je uvelike olakšalo privatizaciju, odnosno krađu naših radnih mjesta, zdravstvenih i obrazovnih ustanova, šuma, voda, zemlje itd. Ne smijemo zaboraviti na velika očekivanja od samostalnosti Republike Hrvatske, što se sada sve više i više pokazuje da je u biti samostalnost moćnika u pljačkanju naroda i onoga što je godinama stvarano. Ljudi ne mogu vjerovati da ih pljačka vlastita Država, ali vidimo da se polako i sigurno svi mi budimo iz te noćne more koja nam je dugo sputavala razum i ruke.

Koji su po Vašem mišljenju ili doživljaju ideali jedne zaista socijalno pravedne države?

- Socijalna pravda u državi je mit. U klasno podijeljenom društvu mi ne možemo govoriti o socijalnoj pravdi za sve, već samo za one koji si to mogu zbog materijalnog i političkog položaja priuštiti. Socijalizam za vladajuću manjinu, a kapitalizam za radnu većinu. Temelj socijalno pravednog društva je cjelokupna kontrola nad društvom od strane onih koji ga i pogone, odnosno preuzimanje kontrole nad radnim mjestima od strane ljudi koji tamo i rade, te preuzimanje kontrole nad zajednicama od strane ljudi koji tamo i žive. Društvo u kojem nema profesionalnih političara, već se ljudi direktno bave i odlučuju onime što ih se tiče. Društvo bez podčinjavanja čovjeka čovjeku kao univerzalno pravilo.

Mislite li ili se samo nadate da Hrvatska može postati socijalno pravedna država?

- Dakako da može, ali nikako u okvirima državnog ustroja. Svi mi krojimo svoju sudbinu i

potrebno je tako malo vremena i volje da stvari kreni na bolje, ali uz razumijevanje uzroka problema koje moramo potražiti u ekonomskoj, političkoj i društvenoj neravnopravnosti. Trebamo zajedno na svim razinama razvijati nepovjerenje prema onima koji su željni moći i vlasti, bez izuzetka. Vlast ne postoji bez vladavine, a vladavina ne postoji bez ropstva, bilo javnog ili zamaskiranog.

Izvor: *Glas Istre*, 13. ožujka 2010. - Broj 70 - Godina LXVII

(Ne)pravda!

BOGATI

SIROMAŠNI

00:415

Glas Istre

SUBOTA Pula, 13. ožujka 2010. • Broj 70 • GODINA LXVII

nezavisni dnevnik

EUGEN BABIĆ, MREŽA ANARHOSINDIKALISTA (MASA)

Poslušnost i strah olakšali su krađu naših radnih mjesta

- Podrazumijeva li pravda jednakost?

- Pravda je nešto što čak i djeca shvaćaju u svojim igrama, potreba za ravnopravnošću na svim razinama. To nije potreba da budemo jednaki, odnosno istovjetni, već potreba da svima omogućimo ravnopravne uvjete razvoja, na materijalnoj osnovi: "posla i kruha za sve", i po pitanju edukacije i razvijanja osobnih afiniteta.

- Je li Hrvatska uopće zemlja u kojoj postoji socijalna pravda?

- Postoji u onoj mjeri u kojoj se sami izborimo; to je ono što smo pokazali kao studenti za vrijeme blokada, ono što trenutno pokazuju seljaci i radnici. Socijalna pravda je pojam koji se tako često siluje, pogotovo kad dolazi iz usta vladajućih, što tako neuvjerljivo zvuči. Nikakav Ustav, čak ni onaj najdemokratskiji i najliberalniji, neće omogućiti socijalnu pravdu u klasno podijeljenom društvu, što je svaka država u svojoj biti.

- Što je, po vašem mišljenju, uzrokovalo da u našoj zemlji ne postoje čak ni natruhe pravедnosti?

- Smatram da je državni kapitalizam za vrijeme Jugoslavije razvio poslušnost i strah od kritike vladajućeg sloja, što je uvelike olakšalo privatizaciju, odnosno krađu naših radnih mjesta, zdravstvenih i obrazovnih ustanova, šuma, voda, zemlje itd. Ne smijemo zaboraviti na velika očekivanja od samostalnosti Republike Hrvatske, što se sada sve više i više pokazuje, u biti, kao samostalnost moćnika u pljačkanju naroda i onoga što je godinama stvarano. Ljudi ne mogu vjerovati da ih pljačka vlastita

država, ali vidimo da se polako i sigurno svi mi budimo iz te noćne more koja nam je dugo sputavala razum i ruke.

- Koji bi bili ideali jedne zaista socijalno pravедne države?

- Socijalna pravda u državi je mit. U klasno podijeljenom društvu mi ne možemo govoriti o socijalnoj pravdi za sve, već samo za one koji si to mogu zbog materijalnog i političkog položaja priuštiti. Socijalizam za vladajuću manjinu, a kapitalizam za radnu većinu. Temelj socijalno pravédnog društva je da cjelokupnu kontrolu nad društvom imaju oni koji ga i pogone, odnosno da kontrolu

nad radnim mjestima preuzmu ljudi koji na njima i rade, te da kontrolu nad zajednicama imaju ljudi koji u njima i žive. Društvo je to u kojem nema profesionalnih političara, već se ljudi direktno bave i odlučuju o onome što ih se tiče. Društvo bez podčinjavanja čovjeka čovjeku kao univerzalno pravilo.

- Može li Hrvatska postati socijalno pravédna država?

- Dakako da može, ali nikako u okvirima državnog ustroja. Svi mi krojimo svoju sudbinu; potrebno je tako malo vremena i volje da stvari krenu na bolje, ali uz razumijevanje uzroka problema, koje moramo potražiti u ekonomskoj, političkoj i društvenoj neravnopravnosti. Trebamo zajedno na svim razinama razvijati nepovjerenje prema onima koji su željni moći i vlasti, bez izuzetka. Vlast ne postoji bez vladavine, a vladavina ne postoji bez ropstva, bilo javnog ili zamaskiranog.

Slike novina preuzete s web stranice [Mreže anarhosindikalista i anarhosindikalistkinja \(MASA\)](#).